

VÖRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 4276. szám | Vasárnap, 1958. november 30. | 4 oldal, 20 bani

Chivu Stoica elvtársnak, a Román NK Minisztertanácsa elnökének interjúja

Murray Mardernek, a „Washington Post” tudósítójának

Chivu Stoica elvtárs, a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke november 24-én interjút adott Murray Mardernek, a Washington Post című újság tudósítójának. Az alábbiakban közöljük az interjú szövegét:

KERDES: Ha jól értem, a Román NK kereskedelmének 75 százalékát a többi szocialista országgal, egész kereskedelmének 50 százalékát pedig a Szovjetunióval bonyolítja le. Előirányozzuk-e Románia gazdasági tervét a kereskedelmi kapcsolatok körülbelül ugyanilyen arányú folytatását a jövőben? Ez egy februdrjában a New York Times című lapnak adott interjúban Ön azt mondta, hogy Románia hajlandó több mint 100 millió dollár értékű ipari felszerelést vásárolni az USA-tól készpénzért. Történt-e lényeges előrehaladás ebben az irányban? Ha nem, miért? Rendelkez-e Románia a szükséges devizákkal a kereskedelem ilyen színvonalához?

VALASZ: A Román Népköztársaságban széleskörű gazdasági kapcsolatai vannak a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal. Ezek a kapcsolatok — és elsősorban az igen erős gazdasággal rendelkező Szovjetunióval fenntartott kapcsolatok — a jövőben is fejlődni fognak. Amint valószínűleg megállapíthatjuk, a Román NK gyors ütemben iparosodik. A szocialista országokkal fenntartott gazdasági kapcsolatok teljes mértékben lehetővé teszik gazdaságunk szüntelen fejlődését, lehetővé teszik, hogy felszámoljuk a gazdasági elmaradottságot, amelyben a régi Romániát tartották. Ezeknek a kölcsönösen előnyös kapcsolatoknak — amint látjuk — igen nagy fontosságú van a Román NK számára. E kapcsolatok a szocialista országok közötti kapcsolatokra jellemző elveken — a kölcsönös segítségnyújtás és a felek közötti teljes egyenlőség elvein — alapulnak. A Román Népköztársaság rendkívül előnyös feltételekkel rendelkezik a Szovjetunió s más szocialista országok. Ezekből az országokból nagy mennyiségben szerzünk be különböző felszereléseket, gépeket és teljes ipari berendezéseket, s fejlett műszaki eljárásokat is kapunk.

A román nép, ismerve ennek az együttműködésnek gyümölcsöző eredményeit, rendkívül fontosnak tartja a szocialista országokkal való kapcsolatok fejlesztését és további bővítésüket óhajtja.

Ami a Román Népköztársaság és a nyugati országok közötti kereskedelmi kapcsolatok volumenét illeti, úgy véljük, hogy ez most sem elhanyagolható valami. Ezt bizonyítja a Román Népköztársaság és a kapitalista országok közötti árucserének mennyiségének arányának dinamikája is. Az 1953–1958 évek adatait összehasonlítva megállapíthatjuk, hogy a Román Népköztársaság kereskedelmi árucseréje ezekkel az országokkal az említett időszakban árucserének volumenének körülbelül 13 százalékáról mintegy 25 százalékára emelkedett. Kereskedelmünk a kapitalista országokkal 1957-ben értékben meghaladta a 200 millió dollárt, az ideiglenes szinten elérte ezt a szintet. Csúpnál a Német Szövetségi Köztársasággal való árucserére az ideiglenes 60 millió dollárt.

Véleményünk szerint elegendő lehetőségek vannak a kapitalista országokkal való kapcsolatokra. Mint Ön is tudja, nem a szocialista országok voltak azok, amelyek megkülönböztető intézkedéseket alkalmaznak a kereskedelemben.

Szükségtelen, hogy ezt külön bizonyítsam. A tények világosan és eléggé ismertek. Nem mi hoztuk létre az embargót, a különböző akadályokat és a vasfüggőnyt a gazdasági kapcsolatokban.

Nekünk, mint rohamosan iparosuló országnak, érdekünk különböző berendezéseket vásárolni, természetesen, ha ezek megfelelnek a korszerű technika követelményeinek és ha kedvező feltételek mellett hozzájuthatunk. Elförödl, hogy egyes nyugati körök azzal az állítással akarják félrevezetni az illető országok közvéleményét, hogy nekünk, a szocialista országokkal való kapcsolataink miatt, nincs mit cserélnünk más országokkal. Az ilyen neveléses állítások azonban nem örvendenek túlságosan nagy hitelt. Bizonyíték erre az, hogy ezeknek az országoknak üzleti körök egyre nagyobb érdeklődést tanúsítanak a velünk való árucserének fejlesztése iránt, valamint az árucserére évről-évre növekvő volumene és az a sok ajánlat, amelyet az angolai, nyugat-németországi, franciaországi, olaszországi, kanadai üzleti körök részéről kapunk.

Vajon nem lenne-e helyesebb lemondani a „hídegháborúról”, a nemzetközi feszültség súlyosbításának politikájáról, amely bizalmatlanságot szül az államok között, minden vele-

járójával együtt, lemondani a különböző korlátozásokról és megkülönböztetésekről, s elfogadni a békés egymással élést, amely lehetővé tenné a kereskedelmi árucserének akadálytalan fejlődését?

Nyugati partnereink elégedettek a velünk létesített kapcsolatokkal; meggyőződtek arról, hogy olyan ország van dolguk, amely kiegyensúlyozott gazdasággal rendelkezik és pontosan teljesíti az egyezményekben vállalt kötelezettségeit. Ezért több komoly cég mutatott hajlandóságot arra, hogy hitelt is nyújtson nekünk. Mindaddig, amíg rövidlejárta, a mindennapos gyakorlatban szokások műszaki hiteleknek kívül, semmilyen más hitelt nem vettünk igénybe a nyugati államok részéről. Mint már mondtam Önnek, rendkívül előnyös feltételek mellett jelentős hiteleket kaptunk a szocialista országoktól, elsősorban a Szovjetuniótól.

Ha az említett cégek olyan feltételek mellett ajánlanak fel nekünk hitelt, hogy ez érdekelhet bennünket, mi kedvezően fogadjuk az ilyen ajánlatot. Természetesen visszautasítunk minden terhes, vagy számunkra elfogadhatatlan feltételekhez kötött hitelt.

A Román Népköztársaság rendelkezik olyan árukkal, amelyek keresletnek örvendenek a világpiacra, az áruk pedig devizát jelentenek, úgy hogy meg van a lehetőségünk arra, hogy rendelkezéseinket akár áruban — az árucserére legelőnyösebb formájában — akár devizában fizessük.

Most is hajlandók vagyunk kölcsönösen előnyös feltételek mellett szerződést kötni az amerikai érdekelte cégekkel olyan felszerelések megrendelésére, amelyekre szükségünk van.

KERDES: Milyen tevékenységi területet összpontosítja Románia jelenlegi fejlődésére? Milyen kihívással lesz ez a romániai életszínvonalra?

VALASZ: A Román Népköztársaság eddigi gazdasági fejlődése bebizonyította, hogy az iparosítás, amelyen belül a fő hangsúly a nehézipar fejlesztésére esik, a népgazdaság valamennyi ágára rohamos fejlődésének és a nép életszínvonalának emeléséhez szükséges előfeltételek megteremtésének alapja.

Ezt az irányzatot követve országunk ma három hónap alatt annyit termel, mint 1938-ban egész év alatt.

(Folytatás a 3-ik oldalon.)

A szovjet kormány javaslatai Berlin kérdésében

N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének sajtóértekezlete

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ: Mint már jelentettük, N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke 1958 november 27-én a Kremlben sajtóértekezletet tartott a Berlin problémájára vonatkozó szovjet kormányjavaslatokkal kapcsolatban.

A. A. GROMIKO: Engedjék meg, hogy megnyitottam nyilvánítsam a sajtóértekezletet. Adatom a szót Nyikita Szergejevics Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökének.

N. SZ. HRUSCISOV: Mielőtt kezdetűnk volna a Berlin kérdésével kapcsolatos jegyzékünk szövegét, amelyeket kormányunk ma az Amerikai Egyesült Államok, Anglia, Franciaország, a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság kormányaihoz intézték, megkértem a Szovjetunió külügyminiszterét, tájékoztassa ezéről a dokumentumokról a sajtótudósítókat, hogy miután elolvasták a szovjet kormány jegyzékét, felkézhessenek és kérdéseket tehesse-

P. NAUMOVNAK, A PRAVDA TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Miért határozta el a szovjet kormány éppen most, hogy állást foglaljon Berlin megszállási státuszának felszámolása mellett? Milyen célt követnek a szovjet kormány a nyugat-berlini helyzet megváltoztatására vonatkozó akciói?

N. SZ. HRUSCISOV: Megpróbálom válaszolni erre a kérdésre. Ön azt kérdezi, miért vetődött fel Berlin megszállási státuszának felszámolása kérdése és miért vált éppen most szükségessé, hogy megoldódjon ez a probléma? Ez azzal magyarázható, hogy jól meghatározott célokhoz akartunk ki a nagyhatalmak között, vagy — a sajtóban használatos kifejezéssel élve — Nyugat és Kelet között.

Mi számos akcióit indítottuk a nemzetközi feszültség enyhítésére, a feszültség felszámolására, az országok közötti normális kapcsolatok létrehozására, a békés egymással élést biztosításra, a fegyverkezés csökkentésére, a békés együttélés érdekében. A háború óta azonban elég sok idő — több, mint 13 év — telt el.

A német békeszerződés megkötésének utjának álló akadály — amint a nyugati hatalmak képviselői magyarázzák és amint ezt főleg Nyugat-Németország hangsúlyozza — az, hogy ők nem akarják elismerni a tényleges helyzetet. A tényleges helyzet pedig az: jelenleg két német állam van — a Német Szövetségi Köztársaság, amely a magántörvények alapján áll és a Német Demokratikus Köztársaság, amely szocialista alapokon, szocialista irányban gyarapodik és fejlődik.

Ha megalapozottnak ismernék el ezt az indokot, amelyet Nyugaton gyakran felhúznak, akkor ezt a helyzetet örökre fenn kellene tartani. Kétségtelenül, hogy a Német Demokratikus Köztársaság sikeresen meggyőzte Adenauert és kormányát arról, hogy Nyugat-Németország szocialista irányt adjon állami tevékenységének. Ez természetesen kívánatos lenne a Német Demokratikus Köztársaságban élő németek és az nyugat-németországi német szempontjából, valamint az egész haladó emberiség szempontjából egyaránt; mi, kommunisták pedig melegén üdvözlünk ezt.

Bizakodni azonban abban, hogy Adenauer ur és a nyugat-német kormánykörök egyetértenek majd egy ilyen irányú változással, azt jelen-

tené, hogy illúziókban ringassuk magunkat.

Másrészt, illúziókban ringatják magukat bizonyos nyugat-németországi körök, köztük a sajnálatomra Adenauer kancellár ur is, valamint mások, akik — nem tudni, miért — arra számítanak, hogy a Német Demokratikus Köztársaság lemond a szocialista rendszeréről és magává teszi a kapitalista rendszert. Ezen az alapon — ugymond — létrejönne Németország „ujraegyesítése”, vagyis Nyugat-Németország monopolista körök bekebelezése a Német Demokratikus Köztársaságot és létrehozása az egységes Németországot olyan társadalmi alapon, amelyen Nyugat-Németország áll. És — véleményünk szerint — csak ezután nyílik meg a lehetőség a békeszerződés megkötésére. Reálisak-e az ilyen számítá-

sok? Természetesen, nem! Ezeket a számításokat a fantázia világából valóknak kell tekintenünk, hiszen a Német Demokratikus Köztársaság dolgozik sohasem fogunk lemondani a kizsákmányolók és monopolisták javára társadalmi és politikai vívmányairól.

Mi tehát a teendő?

A reális tényekből kell kiindulnunk. Adva van egy felelősségteljes Berlin, ahol fenntartják a megszállási rendszert. A háború már több, mint 13 éve befejeződött. Ugye, nem minden épész ember rendelkezésemre tartja ezt a helyzetet. Következőképpen meg kell találni a módot a visszafüggetlenítésnek, mert a megszállás jelenleg semmi jóval sem kecsegtet. E helyzet fenntartása csak azon fél számára jelentene előnyt, amely agressziós célkitűzéseket követ.

A nyugati hatalmaknak Berlin nagyban is megfelelő hely ahhoz, hogy agressziós politikát folytassanak a Német Demokratikus Köztársaság ellen, a Szovjetunió és a szocialista tábor többi országa ellen. A nyugat-németországi revansizizmus elcsúszott nyugati hatalmak jól meghatározott politikájára hozták a Németországnak ebben a részében a reakciós fasizta erők és szervezetei feltámasztásához, s ennek következményeként Nyugat-Berlin bizonyos fajta rákos daganattá változott. S ha ezt nem szüntetjük meg, olyan veszély származhatik belőle, amelynek egyáltalán nem kívánatos következményei lehetnek. Mi ezért el is határoztunk egy sebészeti beavatkozást, vagyis azt, hogy megszüntessük Berlin megszállási szabályzatát és olyan feltételeket teremtsünk, amelyek elősegítik a hitlerellenes koalícióban részt vett nagyhatalmak kapcsolatainak normalizálását. Mi azt óhajtjuk, hogy normális helyzetet teremtsünk, normális feltételeket, melyek között országaink kapcsolatai olyanokká válhatnak, mint a hitleri Németország elleni háború idején voltak.

Meg vagyunk győződve róla, hogy a népek, amelyek szikrazálnak a „hídegháború” megszüntetésére, az országok közötti normális kapcsolatok létrehozására szolgálnak a feltételek kialakítására, a különböző társadalmi rendszerű országok békés egymással élését, az országok közötti árulások és konfliktusok megszüntetését, örömmel fogadják a Szovjetunióval a berlini kérdés megoldására vonatkozó javaslatait.

Ugyanakkor jól tudjuk, hogy azok a körök, amelyek a „hídegháború” folytatását óhajtják, amelyek Nyugat-Berlin továbbra is a meglegháborus utasítás tüzfészekként akarják felhasználni, minden bizonnyal elkecseregnek s ellene szegülnek majd a bekezdéseinknek. De meggyőződésünk, hogy ezek az emberek kisebbségben vannak a világban. Az emberek túlnyomó többsége mindezt békét akar s ezért mi bízunk ezekben az emberekben a támogatásában.

H. SHAPIRO-NAK, AZ UNITED PRESS INTERNATIONAL HIRÜGYNÖKSÉG TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Helyes olyan következtetést levonni a szovjet kormány jegyzékéből, hogy az elkövetkező időtől a Szovjetunió egyetlen olyan intézkedést sem tesz, amely megváltoztatná a Berlinben jelenleg fennálló rendet?

N. SZ. HRUSCISOV: Véleményem szerint ön helyesen következtet arra, hogy a köztölt határidő, vagyis a hat hónap alatt mi nem fogjuk szavarni, vagy megváltoztatni a Berlinben fennálló állapotokat, jóllehet rendelkezéseink tartjuk azokat. Am mi azt szeretnénk, hogy ezeket a rendelkezéseket a normális állapotok, vagyis meggyőzés útján szüntessük meg. Nem óhajtjuk, hogy a rendelkezéseink megsemmisítése súlyosbítsa a népek közötti kapcsolatokat. Mi azt akarjuk, hogy közös meggyőzéssel teremtsük meg azokat a normális feltételeket, amelyek elősegítik a baráti légkör kialakulását az államok egymáshoz fűződő viszonyában.

Ez természetesen egy fenntartással mondom: a kijelölt határidőn belül mi tisztelőtlen fogjuk tartani a megszállási rendszerben előírt szabályokat, azzal a feltétellel, hogy a többi ország nem folytatódik a békét fenyegető provokációkhoz.

Az hiszem, ezt a kérdést kimerítettük.

C. SARNECOTNEK, A FRANCE PRESSE HIRÜGYNÖKSÉG TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Mint ismeretes, Berlin a Német Demokratikus Köztársaság fővárosa. Miért javasolják mégis azt, hogy Berlin nyugati részének egy demilitarizált szabadváros státusát biztosítsák?

N. SZ. HRUSCISOV: A kérdés helyénvaló. Valóban a potsdami egyezményből eredő helyzet alapján, mindenki előtt világos az, hogy Berlin Németországnak azon a részén fekszik, amelyen létrejött és fejlődik a Német Demokratikus Köztársaság. Eppen ezért a legbiztosabb megoldás az lenne, ha Berlin nyugati részét, amely jelenleg el van szakítva a Német Demokratikus Köztársaságtól, újra egyesíteni Kelet részével. Ebben az esetben Berlin egységes városná válna, annak az államnak a keretében, amely a területén fekszik.

A háború befejezése és a potsdami egyezmény megkötése óta 13 év telt el. Ebben az időszakkban a gazdasági fejlődés és az államszervezés különböző irányt vett Nyugat-Berlinben, valamint Kelet-Berlinben és az egész Német Demokratikus Köztársaságban. Ha egy és ugyanazon egyben teljesen különböző összetételű folyadékokat keverünk össze, akkor — a vegyészet nyelvén szólva — bizonyos kémiai reakció megy végbe. Mi azonban azt akarjuk, hogy Berlin problémája olyan alapon oldódjon meg, hogy ne idézzen elő hevesen végződő vegyi folyamatot.

Reális feltételekből kiindulva akarunk hozzájárulni a probléma megoldásához. A probléma megoldásának legjobb, legréalizábilisabb módja annak elismerése alapul, hogy két német állam létezik a hogy ezekben az államokban különböző rendszerek állnak fenn. Ebből kiindulva az a legjobb, ha Berlin nyugati részében egy saját kormányt, saját társadalmi és államrendszert rendelkező szabadváros feltételeit teremtsük meg.

Ugye, világos, hogy a jelenlegi helyzetben Berlin kérdése csak ilyen módon lehet helyesen megoldható, találni és csak így operálhatjuk ki a fájdalom nélkül azt a rákos daganatot, amely most Nyugat-Berlin változott. Mi szeretnénk normális feltételeket teremteni a probléma megoldására, hogy ne kényszerítsük a Nyugat-Berlinben lakó különböző felfogású és meggyőződésű embereket arra, hogy akaratuk ellenére nekik nem tetsző rendszert fogadjanak el.

Mi nagyra becsüljük a Német Demokratikus Köztársaság álláspontját, amelynek kormányja helyesen értelmezte és támogatja javaslatainkat. Nagyra értékeljük ezt az álláspontot, mert azt bizonyítja, hogy a Német DK kormányja mely megértéssel viseltetik a béke megszüntetésének és országai újraegyesítésének érdekei iránt. A Német DK kormányja a béke biztosítása és a német kérdés megoldása érdekében támogatja ezt a Berlin nyugati részére vonatkozó intézkedést, kifejezve juttatva egyben azt a reményt, hogy ez az akció jó előfeltétele lehet a többi vitás kérdés megoldásának is. Azt hiszem, hogy mindazok, akik a béke érdekeit védelmezik, helyesen fogják értelmezni ezt az akció és egyetértenek vele. Az akció hozzájárulhat a német békeszerződés megkötéséhez és azno, hogy kapcsolatok jöjjenek létre a két német állam — a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság — között.

M. GERASZIMOVNAK, A TASZSZ HIRÜGYNÖKSÉG MUNKATÁRSÁNAK KÉRDÉSE:

A nyugati sajtó azt állítja, hogy a szovjet kormány részéről a berlini megszállási rendszer maradványainak felszámolására tervezett intézkedések a város és lakó gazdasági helyzetének rosszabbodásához vezetnének. Vajon indokolt-e ez az állítás?

N. SZ. HRUSCISOV: Véleményem szerint javaslatunk választ adnak erre a kérdésre. Mi kijelentettük, hogy a Szovjetunió megrendelésével biztosítani fogja a nyugat-berlini iparvállalatok termelőképességének teljes kihasználását. A Szovjetunió vállalja azt a kötelezettséget is, hogy teljes mértékben biztosítja Nyugat-Berlin lakosságának élelmiszer ellátását. Természetesen mindkét dolgot kereskedelmi alapon valósítanánk meg. Azt hiszem, senki sem kételkedik a Szovjetunió lehetőségeiben. A nyugat-berlini munkások és munkálátók Berlin lakossága számára előnyös tevékenységet fejthetnek ki. Ez nemcsak, hogy nem vezet az életszínvonal csökkenéséhez, hanem ellenkezőleg, nagyobb mértékben biztosítani fogja a munkások foglalkoztatását és megteremti a feltételeket az életszínvonal emelésére.

Igy tehát, ha valakinek kétségei vannak és nyugtalan a probléma miatt, meg kell mondanunk, hogy ennek nincs semmi alapja.

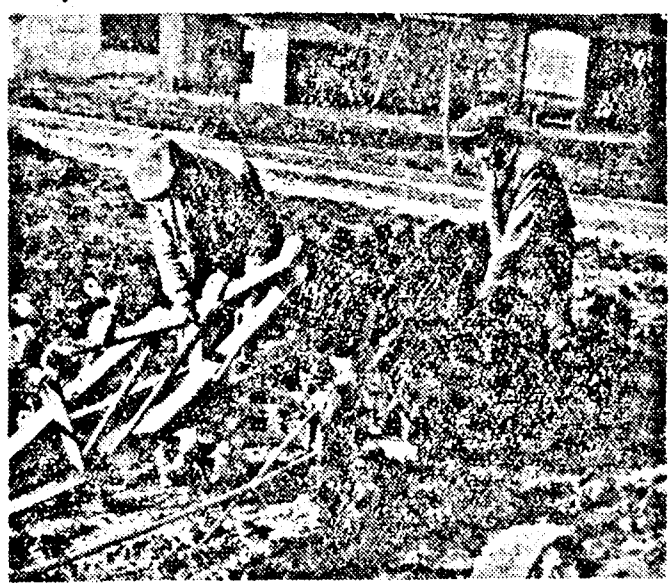
V. KUDRIAVCEVNEK, AZ „IZVESTIJA” TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Hogyan értékelhetők a Német Szövetségi Köztársaság egyes olyan politikáinak nyilatkozatai, akik Berlin jelenlegi helyzetének fenntartása mellett foglalkoznak állást? N. SZ. HRUSCISOV: Azt hiszem, hogy részben már válaszoltam is erre a kérdésre. Azok a politikások és államférfiak, akik ragaszkodnak a régi berlini helyzet fenntartásához,

(Folytatás a 3-ik oldalon.)

VÁROSUNKBÓL — RAJONUNKBÓL

ÉLMUNKÁSOK

A kürtösi gépálmomás Grozav Dumitru és Varsandan Petru együtt végzik a mezőgazdasági gépek javítását. Most is, a téli javítási kampányban, jó eredményeket értek el, normájukat 10–15 százalékkal szárnyalják túl.

A felvétel az udvaron készült, amint egy befejezett munkát vizsgálnak felül.

Négy nappal előbb

November 26-án teljesítették novemberi tervelőírásukat az Ofelel termelőszövetkezet szerelvények dolgozói, tehát négy nappal a határidő előtt.

Ehhez az eredményhez hozzájárultak a gépműhely dolgozói is, akik idejében leszállították a szükséges alkatrészeket.

Kovács Lucsia, levelező

Jól megszervezték a munkát

Sotronya községben és a hozzá tartozó Szentpál faluban jól megszervezték az őszi mezőgazdasági munkákat. A kapásnövények betakarítása után szántottak, vetettek. Rövid idő alatt elvetették 837 hektár búzát, 71 hektár árpat. A szentpáli

kollektivisták rajonszerte elsőnek vették el a vetést. A gabona kikelt és most szépen zöldel. Bö termés ígérkezik.

A vetés elvégzése után sem álltak le a traktorok és nem helyezték „nyugalomba” az ekéket. Megkezdtek az őszi mélyszántást a tavaszi vetések alá. Községünk dolgozói már ismerik ennek előnyét és fontosságát. A szentpáli kollektivisták például ez évben gazdag kukoricatermést értek el, mert az egész kukoricavetési területen őszi mélyszántást végeztek. Most gyorsulomban halad ez a munka. A kollektivisták és a társulások tagjai igyekeznek, hogy mielőbb elvégezzék a szántást. Községi viszonylatban november 25-ig 85 százalékban végezték el a mélyszántást.

Dunai János, levelező

A MARXISTA LENINISTA ESTI EGYETEM harmad. éves hallgatóinak figyelmébe. December elsején a szeminárium délután 6 órakor kezdődik.

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

Tíz éves az aradi Állami Filharmónia

Fennállásának 10. évfordulóját ünnepli az aradi Állami Filharmónia. Tíz év alig néhány esztendő és mégis örömmel tapasztaljuk mi minden történt e rövid évtized alatt zenei életünkben. Tíz év alatt „sok minden történt. Uj, meg új zenei intézmények születtek, tömegesen létesültek zenei iskolák, növekedett a komoly zenét hallgatók száma. Pártunk politikája a zeneművészet számára is utmutatóul szolgált. Világosan megmutatta zeneművészetünk haladó, forradalmi kibontakozásának útját. Ezáltal a zeneművészet is az emberek nevelésének, életük megszépítésének egyik hatékony eszközévé vált.

Tíz év alatt 956 hangversenyt rendezett az aradi Állami Filharmónia. A többi között több ünnepi, jubileumi hangversenyt is rendeztek Bach, Mozart, Beethoven, Prokofjev, Enescu, Ion Vidu emlékének tiszteletére.

Lehet-e nem ujjongva gondolni arra, hogy a dolgozók egyre növekvő vágya a komoly muzsika után az országban tizenhatsz (1) hivatalos zenészekből álló filharmóniussal együtt hivatott létre.

A filharmónia felkereste a dolgozókat munkahelyeiken, az üzemekben, gyárakban, intézményekben megis-

mertette, megszerette velük a zeneművészetet.

A fejlődésre rendkívül jellemző, hogy míg a felszabadulás előtti években átlagosan néhány száz, vagy egy-két ezer látogatója volt az akkori amatőr együttesek, vagy alkalmi szólóestek koncertjeinek, addig az utóbbi tíz esztendőben több mint 350 ezer hallgató látogatta a rendszeresen megtartott hangversenyeket.

A dolgozó tömegeket tíz éven át egyre erősödő kapcsolat egészítenek alakította ki a filharmónia másodát is.

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

Jól dolgozó fiatalok

Az Autouniversál kisipari termelőszövetkezetben felkerestem Tímei Aurél elvtársat, az IMSZ alapszervezet bizottságának titkárát. Arról érdeklődtem, hogy miként teljesítik feladataikat az IMSZ tagok és személyes példamutatásukkal hogyan harcolnak a tervelátást teljesítésért és a minőség állandó javításáért.

Tímei Aurél elvtárs elmondotta, hogy az Autouniversál termelőszövetkezet IMSZ-bizottsága foglalkozott az ifjúság nevelésével, mozgósította őket a tervelátást teljesítésre. Az IMSZ bizottsága számos tagot azzal a feladattal bízott meg, hogy egyéni megbeszélések után magyarázzák meg a fiatal munkásoknak, mennyire szükséges a termelékenység növelése, a minőség állandó javítása, a takarékosági rendszer bevezetése, a munkafegyelem erősítése, a dolgozók anyagi és kulturális jólétének növelése szempontjából.

Beszélgésünk után megtekintettük a 2. számú lakatosműhelyt, itt IMSZ-csoport dolgozik. A munkahelyen tisztaság és rend uralkodik. A szerszámokat rendben tartják a fiatalok. Ezek is tükrözik a csoport munkafegyelmét.

A csoport tagjaival beszélgetek. Heim Ignác elmondja, hogy 8 ifjúsági munkás dolgozik együtt. Versenyben vannak az 1. számú lakatosműhelyben dolgozó csoporttal.

— A szocialista verseny serkentette munkánkat — mondja Heim Ignác elvtárs, — amit azzal is bizonyíthatunk, hogy termelési tervünk minden hónapban 18—20 százalékkal teljesítettük. Ugyanakkor jóminőségű munkát végeztünk csoportunk minden tagja.

Az IMSZ-tagok közül többen elnyerték a megítéltélmunkák címet. Ezek közé sorolható Savici Gheorghe, Hoffmann János, Tabacaru Ioan, Pavel Maria lakatosok, Ragalie Marin faestergályos. Rövid József vasestergályos és mások, akik minden erejükkel hozzájárultak az évi tervelátást határidő előtti teljesítéséhez.

Cs. I.

IDŐJÁRÁS

Vasárnap, november 30-án változó felhőzet, a hőmérséklet napközben 4—7, éjszaka 0, mínusz 6 fok között. Gyenge, időnként megérintő keleti, délkeleti szél. Reggel köd. Várható időjárás a következő három napon: felhős égből, a hőmérséklet kissé csökken.

Az önköltségi ár csökkentésének útjai

Az aradi I. Ranghegy gyár munkaközössége évről-évre, hónapról-hónapra rendszeresen teljesítette tervelőirányzatának összes mutatószámait, tehát az önköltségi ár csökkentésének előirányzatát is. Ez idén történt meg először, hogy bár a terv többi mutatószámait megvalósították, de az év első felében az önköltség csökkentésének előirányzatát nem sikerült teljesíteni. A harmadik negyedében már a gyár dolgozói megvalósították az önköltségi előirányzatot is, viszont ez a siker nem volt elég ahhoz, hogy az első három negyedéves általános önköltségi mutatószáma megvalósuljon.

Az üzem vezetősége felismerte a helyzetet és egész sor fontos intézkedést hozott annak érdekében, hogy a terv többi mutatószámait mellett az önköltségi ár előirányzatát is teljesíthesse a gyár munkaközössége.

Miután az önköltségi árat csak közvetve lehet befolyásolni, az első negyedév végén hozott intézkedések csak a harmadik negyedévben hozták meg gyümölcsüket. Ezzel kapcsolatban az önköltségi árat közvetve befolyásoló tényezőkre szeretnénk rámutatni.

Ilyenek: termelőanyagok, termelőberek, szerszámok, készülékek és ellenőrzőműszerek, gyártási költségek, selejtköltségek, veszteségek. Természetesen a költségelemek mindegyikét más és más eszközökkel és módszerekkel lehet kedvezően befolyásolni.

A termelőanyagok fogyasztásának további csökkentése a már régóta bevezetett fogóóránálval nem könnyű feladat. Amit még tenni lehet itt, az hogy a különböző alkatrészek szerkesztésénél meg kell vizsgálni a szerkesztés új módozatait annak érdekében, hogy előállításához kevesebb, vagy olcsóbb anyag váljék szükségessé anélkül, hogy ez a minőség hátrányára lenne. Ilyen lépések történtek és történnek a műszaki osztályokon, valamint a termelő osztályokon is. Ebben az évben az IMSZ országos versenyének keretében 75 ide vonatkozó újítási javaslatot nyújtottak be, ebből 52-t már megvizsgált az újítási bizottság és 29-et el is fogadott közülük. Az elfogadott javaslatokból eddig 14-et valósítottak meg, ami összesen 165,252 lej értékű anyag- és munkabér-megtakarítást eredményezett. Néhány ilyen újítást az S.3. esztergápadok változékony fedele ezentul nem öntvényből, hanem megfelelően előkészített vaslemezről áll — évi megtakarítás körülbelül 60.000 lej. Ugyancsak az S.3. esztergápadok számkörének szer-

kezeti módosítása szintén évi 60.000 lej megtakarítást jelent.

Meg kell itt jegyeznünk, hogy előfordul anyagvesztés is olyan esetben, amikor a hengerművek nem megfelelő méretű anyagot szállítanak. Ilyenkor a tervszerűen több a forgácsolatlak. Anyagvesztéseket okoz a kovacs-műhely hiányos gépi berendezése is, ugyanis a nyitott metrikába kovacsolt munkadarabok a szükségesnél nagyobb ráhagyással készülnek. A metrikába való kovacsoláshoz egyelőre még nincs meg a szükséges berendezés.

A szerszámokkal, gépekkel való gondos bánásmód ugyancsak hatalmas tényezője az önköltség csökkentésének. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a szükségesnél kevesebb szerszámot bocsássunk a munkások rendelkezésére, hanem azt, hogy ezeknél ésszerűbben gazdálkodjunk.

Az önköltségi ár csökkentésének legnagyobb lehetőségei a gyártási és általános költségek alakulásában rejlenek. Vállalatunk vezetősége és a termelésben dolgozó munkások, technikusok és mesterek éltek is ezekkel a lehetőségekkel. Első teendő volt a szocialista gazdálkodás, a hozzászóló módszer megszilárdítása minden üzemrészlegen, sőt minden műhelyben. Az üzemosztály, vagy műhely vezetője ilyen módon már a költségek létrejötte előtt, tehát mielőtt az

anyag-, vagy munkajegyet kibocsátják, tisztában van a szükséges költségekkel. Ily módon már eleve alaposan mérlegre teheti: valóban szükséges-e a szobaforgó költség és eszerint intézkedik az anyagigénylés és a munka beindítása tekintetében. Természetesen a hozzászóló csak akkor vezet valóban eredményre, ha a munkások és karbantartó lakatosok megfelelő gondot kezelik a gépeket. Szükséges az is, hogy a takarékoság szellemé áthassa a munkaközösség minden egyes tagját és így munkahelyén mindenki a lehető legnagyobb takarékoság szemellett tartásával végezze feladatát.

Ezen a téren különösen a harmadik negyedévben azért is sikerült eredményt elérni, mert a párt-szervezet irányításával, az üzemi bizottság a legmesszebbmenő támogatást nyújtotta az üzem dolgozóinak. Ily módon a harmadik negyedévben a gyártási költségek 3,44 százalékkal voltak kisebbek, mint az 1957. évi középárnyos.

A selejtszűrés terén is már hathatós intézkedések történtek, amelynek eredményei bizonyára rövidesen megmutatkoznak. Így minden bizonytalanság az év végéig sikerül bevezetni az elmaradt és remélhetőleg kedvező helyzet alakul ki az önköltség csökkentése terén.

Bárd Oszkár,
a I. Ranghegy gyár mérnöke

Dívdívműsor

Vasárnap, november 30.

BUKAREST 1.: 6. Román népdalok. 6.40. Dalok. 6.55. Reggeli hangverseny. 7.45. Román népzene. 8.15. Fuvószen. 9. Gyermek rádiószínház. 10. Hangverseny-műsor. 10.20. Esztrád-hangverseny. 11.20. Dalok és népi táncok. 11.50. Operett-kettőcs és áriák. 12.30. Kórusművek. 13.15. Könyvzene. 14. Mindenről — műzenek. 14.35. Román népzene. 15.05. Könyvzene. 15.35. Zenekari művek. 16. A népek zenéjéből. 16.30. Népi hangverseny. 17.40. Román népdalok. 18. A román rádió gyermekkarának hangversenye. 20. Rádiószínház. 21.40. Könyvzene. 22. Hírek. sport. 22.30. Táncczene. 23.52. Hírek.

10.50. Az Állami Filharmonia hangversenyeinek közvetítése az Atheneumból. 13.15. Román népdalok. 14.15. Déli hangverseny. 15. Opera-áriák. 15.30. Népi táncok. 16. Itt Moszkva beszél. 16.30. Esztrád-hangverseny. 17.15. Irodalmi műsor. 17.30. A fővárosi örménykórus énekel. 18. Szimfonikus táncok. 18.30. Mircea Buciu énekel. 20.05. Román népi táncok és dalok. 20.35. Táncczene. 21.45. Vidám műsor. 21.55. Táncczene. 22.30. Mil-lőcker és Zeller operettjeiből. 23. Hírek, sport. 23.10. Szimfonikus zene.

Sport Sport Sport Sport

A JÁTEKVEZETÉS KÉRDÉSEIRŐL

Beszélgetés Gács Tibor elvtárral, a városi labdarugó bizottság elnökével

A labdarugásban különösképpen fontos a játékvezetés. A jól képzett játékvezető hozzásegíti a csapatokat a mérkőzések sportos, lebonyolításához. De azt is tapasztaltuk néhány esetben, hogy bizony a játékvezető gyenge működése következtében nem a reális eredményről záródik a mérkőzés. A játékvezetés kérdéseiről beszélgettünk Gács Tibor elvtárral, a városi labdarugó bizottság elnökével. Ugyanis a városi bizottsághoz tartozik a játékvezető testület is. A kérdéseket és ezzel kapcsolatos válaszokat a következőkben közöljük:

KERDES: Milyen működéssel jellemezzük az elmúlt idényt?

VALASZ: A testület élén működő bíróknak legfontosabb feladata az volt, hogy állandóan emelje a játékvezetők politikai, elméleti és gyakorlati felkészültségét. Az elméleti előadásokat Hubert Frigyes elvtárs, a bíró egyik tagja tartotta. Az egyik labdarugó pályán pedig jól képzett edzők vezetésével erőteljes edzést tartottak rendszeresen a játékvezetők. Ez hozzájárult, hogy az aradi labdarugó bírók erőteljesen vezették a különböző mérkőzéseket. Elmondhatom, hogy az aradi játékvezetők a reáljuk bízott A-, B- és C-osztályú, tartományi, rajoni és városi ifjúsági bajnoki mérkőzéseket többé-kevésbé megfelelően vezették.

KERDES: Milyen hibák tűntek fel a játékvezetésben?

VALASZ: Általános és komoly hiba, hogy játékvezetőink nem engedélyezik a lértis játékok. Ennek következtében nagyon sokszor megállítják a szabályos támadásokat és ezzel elaprózzák a mérkőzést. Sokan nem alkalmazzák kellőképpen az előny szabályt sem. Előfordul, hogy a tizenhatoson belül elkövetett szabálytalanságot nem ítélik meg és nem adják meg a jogos tizenegyeset. Több-ször ítélnék helytelenül, mert nem tesznek különbséget a lényeges és a passzív leállítás között.

KERDES: Mit kell tenniük a játékvezetők színvonalának megjavításáért?

VALASZ: Pártunk és kormányunk támogatásával országunk sportja óriási mértékben fejlődött. A labdarugó mérkőzések iránt nagy az érdeklődés. A mérkőzéseket látogató dolgozók megkívánják, hogy minőségű futballt lássanak. A minőségi futballhoz azonban feltétlenül szükséges határozott és hibátlan játékvezetés. És most itt beszélünk a városi labdarugó-problémáról

SZORGALMAS ÉLMUNKÁSNÓ

A Fiararal gyár 2. számú műhelyében dolgozik Zsó Borbála pres-munkásnő, párt-tagjelölt, aki átlagban 130 szá-számban teljesíti tervelőirányzatát. Szorgalmával, fegyelmezettséggel, magatartásával és jóménőségű munkájával állandóan példaképül áll munkatársai előtt.

Megkezdődött a mezőgazdasági gépek és szerszámok javítása

Rajonunkban megkezdődött a gépek és mezőgazdasági eszközök ellenőrzése, felülvizsgálása és javítása. Dolgozó parasztságunk meggyőződött arról, hogy a tavaszi vetés idejében való elvégzése érdekében nagy figyelmet kell fordítani a gépek és szerszámok javítására. November 26-ig rajonunkban a traktorok 20, a traktoroké 23, az igevonatású ekék 32, a vetőgépek 7, a szelektörök 11 és a triőrök 14 százalékát javították meg.

A javítás munkálatokkal párhuzamosan folyik az istállótárgya felhordása is, amelyre, mint a termés-

hozam növelésének egyik tényezőjére, az utóbbi időben igen nagy figyelmet fordítanak. A tavaszi vetések alá már eddig 3974 hektár területre hordták az istállótárgyat. A kollektív gazdaságok a tavaszi vetések alá már eddig 1350 hektár területen terítették széjjel trágyát.

Tevékeny munka folyik a szőlőkben és a gyümölcsösökben is. Eddig 993 hektár szőlőterületen végezték el a szőlő betakarítást. A gyümölcsösökben mintegy 700 darab gyümölcsfát állították már, 1865 gyümölcsfa ültetésére pedig előkészítették a talajt.

Üzemi kulturegyüttés a dolgozó parasztok körében

Az elmúlt napokban Fénak köz-séget látogatta meg a G. Dimitrov gyár kulturesportja. A dolgozó parasztok örömmel fogadták a műkedvelő együttest és este, amikor sor került az előadásra, zsúfolásig megtöltötték a kulturothion nagytermet.

A G. Dimitrov gyár kulturesportja nagy sikerrel adta elő a „Floarea purpurie” című színdarabot. Az egy-együttés hosszasan megap-solta a műkedvelő együttes előadását, s megköszönték a városi dolgozóknak, hogy ilyen kellemes estét szereztek nekik.

Az agrárooktechnikai tanfolyamok jó megszervezéséért

A szocialista gazdaság megteremtése érdekében pártunk és kormányunk határozatait jelenítő feladatokat jelölt meg a mezőgazdasági dolgozók számára — a mezőgazdasági és állati termékek növelése terén. Biztosítani kell a dolgozók gabona, zöldség, hús, tej, tojás és gyümölcs-felkészítést, valamint a könnyű- és élelmiszeripari nyersanyagokkal való ellátását. E célok elérése érdekében szükséges, hogy a mezőgazdasági dolgozók a fejlett agrotechnikai módszerek és a gépesítés révén állandóan növeljék a terméshozamot.

Népi demokratikus rendszerünk nagy figyelmet fordít a mezőgazdasági fellendítésre, a dolgozók szakmai tudásának fejlesztésére. Ezt szolgálják a különböző mezőgazdasági tanfolyamok.

Rajonunkban

az 1957-1958 évben 1727 kollektívista és mezőgazdasági társulási tag vett részt a különböző agrotechnikai tanfolyamokon. E tanfolyamokon a hallgatók olyan módszereket alkalmazzák sajátították el, amelyek hozzájárultak a terméshozam növeléséhez, az állatállomány fejlesztéséhez.

Az elmúlt évben a mezőgazdasági oktatásban az eredmények mellett voltak hiányosságok is. Több helyen elcsúszott az oktatás megkezdésével nem tartották meg rendezésével az előadásokat, több közönségben az előadások nem érték el a megfelelő színvonalat. Például az argyalkúli kollektív gazdaságban (előadó: Costin Ioan mérnök), a pankotai kollektív gazdaságban (előadó: Harsani Aurel mérnök), az iratosi kulturothionban (előadó: Marian Maria tanítónő). Az elmúlt év agrotechnikai tanfolyam hiányosságai közé tartozik az is, hogy több helyen a tanügyi kötelek, akiket a tanfolyamok vezetésével bíztak meg, elhanyagolták feladataik teljesítését és az oktatást megsemmisítették. Így volt ez Magyarán (felelős: Dumitru Ioan), Pankótán (felelős: Pechó Mária), akik más beosztásukra való hivatkozással nem fordítottak megfelelő figyelmet a tanfolyamok megkezdésére és lefolytatására.

Az előadások színvonalában voltak hiányosságok. Az előadók nem készítették olyan előadásokat, hogy a hallgatók jól megértsék azokat. Nem használták fel a rendelkezésükre álló szemléltető eszközöket, a kollektív gazdaságok laboratórium

mainak felszerelését, valamint a dia-filmeket. Nem tartották tiszteltetben az előadások időpontjait sem. Ugyanakkor számos közönségben a közönségi néptanácsok végrehajtó bizottságai, mint Majláton és Andrei Sagunon nem támogatták megfelelően a mezőgazdasági oktatást. Nem gondoskodtak a tanfolyamok rendelkezésére bocsátott termékek megfelelő világításáról és fűtéséről. Ilyen körülmények között több közönségben és faluban gyengén működtek az agrotechnikai tanfolyamok.

Rajonunkban a mezőgazdaság teljes szövetkeztetése eredményeképpen az 1958-1959-es évben sokkal nagyobb lehetőségek nyílnak arra, hogy nagyobb számú kollektívista és mezőgazdasági társulási tag sajátítsa el azokat a tudományos mezőgazdasági módszereket, amelyeknek segítségével több és jobb minőségű termést érhetnek el.

Nagy figyelmet kell fordítani a tanfolyamok alapos megszervezésére, valamint az előadások színvonalának emelésére. Tudatosítani kell a hallgatóknak a szovjet agrobiológiai tudomány, valamint hazánk mezőgazdaságának legújabb tudományos eredményeit. Ismertetni kell a bőséges termés élenjáróinak legjobb módszereit, mégpedig olyképpen, hogy ezek elsajátításával a hallgatók hozzájáruljanak rajonunkban a mezőgazdaság és az állattenyésztés fellendítéséhez.

A mezőgazdasági

agrotechnikai tanfolyamok jó körülmények között való megtartása érdekében a rajoni néptanács mezőgazdasági osztálya, a kulturális és tanügyi osztállyal együtt minden intézkedést megtett. Idejében kijelölték az előadásokat tartó legjobb technikusokat és tanítókat, kiosztották a szükséges tananyagot. Ez évben rajonunkban december 1-én kezdődött meg a mezőgazdasági agrotechnikai tanfolyam. Az 1958-1959-es évben rajonunkban a következő

tanfolyamok működnek: tanulmányi kör a kollektív gazdaságban, gép-állomásokon, és állami gazdaságokban, a brigádfelelősök, traktorosok, „ponttorok” és „szektorok” részére, s elsajátítják a gépek karbantartásának és kihasználásának módszereit, valamint az agrotechnikai módszerek alkalmazását. Tanfolyam nyílik a kollektív gazdaságokban, mezőgazdaság, oviművelés, szőlő, zöldségtermesztésre, valamint zootechnikai tanfolyamok. Azokban a közönségben, ahol a kollektív gazdaságban tanfolyamok működnek, ott a mezőgazdasági társulási tagok is ezeken a tanfolyamokon vesznek részt, viszont ott, ahol nincs kollektív gazdaság, a kulturothionokban szervezik az oktatást. Ugyanakkor a közönségi kulturothionokban a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások nótájai számára könyvtárak, baromfi- és selyemhernyó tenyésztési köröket szerveznek.

A mezőgazdasági agrotechnikai tanfolyamok idejében történő megnyitása, valamint azok jó működése érdekében már most komoly figyelmet kell fordítani a tanfolyamok megszervezésére. A rajoni néptanács mezőgazdasági szakembere mellett a rajon összes mezőgazdasági technikusainak és mérnökeinek, valamint a tanügyi köteleknek feladata megőszíteni a tanfolyamokra, hogy ebben az évben minél több mezőgazdasági dolgozó sajátítsa el a tudományos mezőgazdasági legújabb módszereit. Nagy figyelmet kell fordítani az előadások tervszerűsítésére és arra, hogy minden előadó pontosan tudja hol és mikor tart előadást. Ugyanakkor az előadókknak már most gondoskodniuk kell az előadások elkészítéséről és arról, hogy minél több szemléltető eszközökkel javítsák az előadások színvonalát.

Pintea Ioan
a rajoni néptanács mezőgazdasági osztályának aktívistája

A hét filmje

DOZSA GYÖRGY mozi: Csendes Don II. NICOLAE BALCESCU mozi: Róma nyílt város. HERBAK JANOS mozi: A badoseni vár legendája. I. L. CARAGIALE mozi: Geroldstein-i kaland. IFJUSÁGI mozi: A háború igazi vége. SOLIDARITATEA mozi (Gáj): Egy különös nyár. MAKSYM

GORKIJ mozi (Mikela): Tüzes mőfődek. PROGRESUL mozi (Uj arad): Anna-rend. — ILIE PINTILIE mozi (mosóczi-telep): Don Giovanni. TEBA (üzemi filmszínház): Csigalépcső. DECEMBER 30 (üzemi filmszínház): Ismeretlen délkörök.

KÖZLEMÉNYEK

N I R D E T É S

Tudomására hozzuk a szülőknak, hogy a Mihai Viteazul tér 12. szám alatti Gyer-mekpoliklinika épületében, naponta (kivéve az ünnepnapokat) városunk lejjebb orvosai rendelkeznek az alábbi időpontokban:

I. Gyermekgyógyászat:

- Dr. Radu Cornel osztályvezető főorvos 14—16 óra között
- Dr. Foga Aurora főorvosnő 13—14 óra között
- Dr. Jeremia Miklos főorvos 13—15 óra között
- Dr. Vrabie Bechea V. főorvos 13—15 óra között
- Dr. Cucui Virgil szakorvos 13—15 óra között
- Dr. Sădeanu Ioan szakorvos 8—9 óra között
- Dr. Steer Viorica szakorvos 17—18 óra között

II. Tüdőbetegségek:

- Dr. Glat János szakorvos 14—16 óra között

III. Sebészeti, ortopédia:

- Dr. Giurea Iuliu főorvos 14—16 óra között

IV. Orr, fül, gégeészeti:

- Dr. Pintea Romulus főorvos 13—14 óra között
- Dr. Waldman Jenő szakorvos 12,30—13 és 15,30—16 óra között

V. Szemészet:

- Dr. Grünwald Márton szakorvos 12,30—13,30 óra között

VI. Röntgen:

- Dr. Balica Petru szakorvos 15—16 óra között
- Egy orvosi vizit 30 leire kerül, akár a Poliklinikán akár otthon történik. Hához hívások (az orvos szállítási költsége a szülő terhel) reggel 7—18 óra között eszközölhetők. Telefon 29-05.

Poliklinika vezetősége

A BERNATH ANDOR

gépjavító központ

(Arad, Kogălniceanu utca 45)

szállítási felelőst

alkalmaz

Az ADAS hirei

Az ADAS rajoni felügyelősége felhívja az érdekelteket figyelemre, hogy az elhullott állatokat azonnal jelent-sék be a felügyelőségen azért, hogy a biztosítási összeget minél előbb folyósíthassák.

Az ingó és ingatlan tulajdonosok figyelembe. A biztosítási díjak befizetési határideje október 1-én lejárt. A biztosítási díjakat a felügyelőségen fizethetik be, az Állami Bank épü-lében.

Chivu Stoica elvtársnak, a Román NK Minisztertanácsa elnökének interjúja

Murray Mardernek, a „Washington Post” tudósítójának

(Folytatás az első oldalról.)

Megkülönböztetett figyelmet fordítottunk egyes fontos iparágakra. Így például a vegyiparban, amelynek gyors fejlesztéséhez országunk igen kedvező feltételekkel rendelkezik — nagy kombinátok épülnek műrostok és színterítők, ionizáló, műanyagok, műtrágya és cellulóz gyártására.

A közlekedési szférában fejlődik. Ebben az iparágban erőfeszítéseink két irányban: bontakoznak ki. Egyik célkitűzésünk a kútak és feltárás folytatása a közlekedési hálózatok növelésére. Ezen a téren biztató eredményeket értünk el; a tartalékok növekedése biztosítja a közlekedési hálózatok fokozását. Másirányú célkitűzésünk a közlekedési hálózatok magasabbrendű, teljesebb foku és nagy gazdasági kihatással járó hasznosítása. Ebben az irányban erőfeszítéseket teszünk a közlekedési vállalatok újrafelépítésére, közlekedési berendezések felújítására és a közlekedési fejlesztésére.

Románia a nagy erdőgazdasággal rendelkező európai országok egyike. Az erdőgazdaság fontos szerepet tölt be exportunkban.

A román NK-kormány nagy jelentőséget tulajdonít a nemzeti vagyon legjobban körülmények között való értékesítésének. Nagy erőfeszítéseket teszünk az erdő- és faipari vállalatok korszerű berendezéssel való felszerelésére, hogy minél ésszerűbben használjuk ki országunk erdőkincsét.

Szűntelenül fejlesztjük a saját térbázis növelésére szolgáló kohászati iparunkat, nemkülönben gépiparunkat, mint az ország gazdasági előrehaladásának fő feltételét.

Az energetika terén a legnagyobb mértékben ki akarjuk használni klasszikus fűtőanyag-tartalékainkat és értékesíteni akarjuk gazdag vízerőforrásainkat.

Figyelemre méltó eredményeket értünk el a közszükségleti cikkek termelésében. Ez a gazdasági ág a mezőgazdasági és ipari nyersanyagforrások növelése alapján fejlődött és fejlődik.

A román kormány ugyanakkor minden figyelmét a szocializmus utján fejlődő mezőgazdaságunk szívműködésének emelésére összpontosítja. Az a tény, hogy az ország mezőgazdasági területének több mint fele ma már a szocialista szektorhoz tartozik, parasztagunk bizalmáról tanúskodik a fejlődés szocialista módszereinek főlényében és arról az elhatározásról, hogy tovább halad ezen az úton.

Ami az előzőekben említett főzók az legfőbb mezőgazdasági munkák gépesítését, a műtrágyák, a rovarirtógombóliai szerek és a válogatott vetőmagvak használatát. Ugyanakkor fontos talajjavítási munkákat elvégzését és új mezőgazdasági területek visszahódítását irányozzuk elő. Már ebben az évben jelentős területeket hódítottunk vissza a mezőgazdaságnak. Mezőgazdaságunk dolgozóira törekednek, hogy a Román Munkáspárt II. kongresszusán hozott határozatoknak megfelelően jelentős mértékben növeljék a hektárházamot az összes növényeknél, a belterjesség irányában fejlesztve országunk mezőgazdaságát. Az eddig elért eredmények feljogosítanak bennünket arra, hogy bízunk ezekben a célkitűzésekben az elérésében.

Gazdasági sikon elért eredményeink hatására javult az emberek életszínvonala. Egész tevékenységünknek ez a lényeges célkitűzése. A háború előtti időszakhoz képest a nemzeti jövedelem megkétszereződött. Jelenleg a román munkások és parasztok milliói tömegi egyszersmindkorra megszabadultak a munkanélküliség rémületétől, az irástudatlanságtól és a mult szörnyű járványaitól; érezhetően növekedett a tömegszükségleti iparcikkek és élelmiszerek fogyasztása.

Ehhez hozzá kell számítani azt az egész sor szociális jellegű intézkedést, amelyet a dolgozó lakosság élvez, a lakásépítkezés ütemének gyorsítására irányuló gondoskodást, valamint az oktatás és a kultúra terén megvalósuló nagyarányú intézkedéseket.

Olyan vitathatatlan sikerekről van szó tehát, amelyekkel népünk jogosan büszkélkedhetik. Ugyanakkor meg kell mondanunk, hogy ezek az eredmények még nem elégtelenek ki bennünk; mindezt csupán kezdetnek tekintjük. Számot vetünk azzal, hogy még sokat kell tennünk, hogy elérjük célunkat, azt, hogy az életszínvonal, tekintetében viszonylag rövid idő alatt elérjük a szocialista tábor fejlettebb országainak színvonalát.

Minden bizonnyal On olvasta, milyen nagyszabású népgazdaságfejlesztési tervet tűzött maga elé a Szovjetunió az előzővekhez képest a milyen nagyszűrű távlatok nyílnak meg a szovjet nép előtt. Ilyen csu-

cok felé törekszünk mi is. Országunk dolgozóit, a román nép, a távlatokban saját jövőjének tükröződését látja.

Ezek volnának röviden a Román Népköztársaság társadalmi, gazdasági és kulturális fejlődésének egyes vonásai.

KERDES: Azok a nézeteltérések, amelyek a többi keleti ország és Jugoszlávia között léteznek, megszüntetők-e vajon az Önök által kezdeményezett balkáni államközi értekezlet perspektívái?

VALASZ: Amikor a széleskörű balkánközi együttműködésre vonatkozó javaslatot megfogalmazta a román kormány abból a meggyőződésből indult ki, hogy egy ilyen politikai, gazdasági és technikai-tudományos együttműködés ezen térség minden országának és népének hasznára válna, egyszersmind előmozdítaná egy olyan létkör megteremtését, amely csökkentené az európai országok viszonyában fennálló feszültséget.

Mint ismeretes, több balkáni állam nyilatkozatban ismertette kedvező álláspontját a mi javaslatainkkal kapcsolatban. Ugyanakkor Görögország és Törökország, bár kifejezetten nem utasították vissza ezeket a javaslatokat, de kedvező választ sem adtak erre vonatkozólag. A görögországi közvélemény többszörösen igen kedvezően nyilatkozott a román kormány kezdeményezéséről. A természetes az lett volna, hogy a görög kormány válasza tükrözze ezt a hangulatot. A görög kormány azonban válaszában függőben hagyja az állatunk felvetett kérdést.

Ami a török kormányt illeti, ez a kormány kitart a válaszában alól, noha javaslatunk Törökország érdekeit is szolgálja. Ennek a meggyőződésnek adok kifejezést, hogy a török nép megelégedéssel fogadta volna, ha országának kormánya kedvező választ ad.

Továbbra is napirenden vannak a román kormány javaslatai egy széleskörű balkánközi együttműködés megvalósítására vonatkozólag. Véleményünk szerint, ha minden részről megértés, jóakarát és a nehézségek kiküszöbölésére irányuló közös óhaj állana fenn, az a kérdés pozitív módon oldódna meg, megpedig az összes balkáni népek s egyben az európai és a világéke javára.

KERDES: Szeptemberben egyes nyugati lapok jelentős figyelmet szenteltek annak, hogy a rendőrség kérdéseket tett fel a Romániában lakó, illetve az országot látogató külföldieknek. Értékelné-e Ön ezeket az incidenseket román szempontból?

VALASZ: On valószínűleg arra a rosszkaratú kampányra gondol, amelyet egyes nyugati lapok a Romániában lakó külföldiek állítólagos problémáival kapcsolatban indítottak. A dolgok, lényegében a lehető legvilágosabbak. Egy szökösés műveletet, amellyel tisztázzák egyes külföldi állampolgárok helyzetét és ellenőrzik a birtokukban lévő okmányokat, vagyis egy olyan normális műveletet, amelyet az állami szervek időnként minden országban megjeljenek, bizonyos nyugati körök arra használtak fel, hogy mesterségesen úgynevezett problémát kövcsöljanak belőle és azt a Román Népköztársaság népi demokratikus rendszerével szembeni ellenséges propaganda céljaira használják ki.

Ez nem az első és valószínűleg nem is az utolsó ilyen kampány, amit ezek a körök országunk ellen indítanak. A tények azonban ezáltal is szétfoszlatják a valóság eltorzítására irányuló próbálkozásokat.

KERDES: Egyes nyugati körök aggodalmakat fejeztek ki azokkal a hírekkel kapcsolatban, amelyek a romániai büntetőjogi útlelek megszüntetéséről számolnak be. Adhatna-e Ön bővebb magyarázatot erről, valamint az állami javak megőrsítéséről és a törvényes előírások megsértésének a román sajtó által közölt méreteiről? Megoldódott-e már ez a kérdés a gazdaságra gyakorolt befolyás szempontjából?

VALASZ: Ertsem az Ön kérdését, de ki kell fejeznem osodálkozásomat az említett aggodalommal kapcsolatban. Bizonyára Ön is egyetért velem abban, hogy minden államnak teljesen jogában áll törvényes intézkedéseket fogantatni a bűnözők ellen. Márpedig éppen erről van szó: nem becsületes emberekől, hanem bűnözőkről, azokról, akik bűncselekményeket követnek el a közvagyon ellen.

Önök el kell azonban ismernie, hogy legalábbis furcsa, hogy egyes nyugati körök megkülönböztetett gondoskodást tanúsítanak azok iránt a bűnözők iránt, akik ellen a román hatóságok megteszik a szükséges intézkedéseket. Ha egyes nyugati lapok olvasói tudnák, hogy a reakciós propaganda szervek, elsősorban pedig az Amerikai Hangja, a

Szabad Európa, a londoni, a párizsi, a madridi és más rádióállomások nyíltan uszítják a romániai fasizta maradványokat, volt kizsákmányolókat, deklásszáll elemeket a lopásra, a sikkasztásra, a közvagyon pusztítására s hogy ezeket a gyalázatos akciókat „a hazafias ellenállás megnyilvánulásának” rangjára emelik, akkor azonnal megértenék, hogy ki és mi rejlik a bűnözők sorsa iránti aggodás mögött és hogy milyen cél követnek ezzel a hadjáratlall. Bizonyos nyugati ügynökségek nyíltan uszítanak országunk közvagyon elleni gáztekre és azokban, akik azokat az utasításokat követik, megismerik felkelni a reményt, hogy megmenekülnek a bűntetésből és hogy ha a népi demokratikus rendszer eltűnne, az illetőket valószínű „hősöknek” fogják tekinteni. Ami rendszerünk eltűnésének lehetőségét illeti, engedjessék meg, hogy egy népi szólás-mondást alkalmazzunk: ez sohanapiján fog bekövetkezni. Ami pedig a közvagyon elleni vétköz megbűntetését illeti, azt hiszem, senki sem várta, hogy kitüntessük őket.

Elköltött szándékunk véglegesen és betovázás nélkül kiirtani az ilyen jelenségeket, amelyek a régi rendszer, a burzsoáz társadalom sajátos erkölcsének és mentalitásának maradványai.

A román nép legendáiban gyakran emlekezik Vlad Tepešről, akinek uralkodása idején otthagyhadt az uton a pénzes zacskót és serkni sem nyúlt hozzá. Hogy igaz volt-e, vagy sem, nem lehet tudni, de az a társadalom, amelyet építünk, erővelsen ki fogja irtani a régi rendszerre jellemző rákénkeket. Rá kell mutatnunk, hogy azok a bűntettek, amelyek miatt az illető körök panaszoknak, jó eredményt járnak. Az állam vagyonra elleni visszaélések egyre ritkábban fordulnak elő. A szigorú törvények mellett nagyfontosságú, átfogó nevelőmunka folyik a népünk közös vagyonra elleni vétségek felszámolására. A dolgos és szorgalmas román nép kiebrudalja a társadalomból azokat a züllött elemeket, amelyek az emltettekhez hasonló cselekményekre vetemednének. Ami a népgazdasággal szemben elkövetett visszaélések hatásait illeti, csupán annyit mondok: gazdaságunk olyan erős, hogy ezt ilyen bűncselekmények nem érinthetik. Más kérdés azonban, hogy nem engedjük meg senkinek, hogy megkárosítsa a nép vagyonát. Vajon Önöknel, ha valamelyik kapitalista — a Rockefeller-család, vagy a Morgan-család — tulajdonához nyulnak, nem büntetik-e meg a bűnösöket az Önök törvényhozása szerint, amely „szentnek és sérthetetlennek” nyilvánítja a kapitalista tulajdont?

Mi ezzel szemben nem egyes pénzügyi és ipari hatalmasságok tulajdonának védelmére, hanem a nép javainak, a nép munkájának gyümölcsének megvédése érdekében fogantositunk intézkedéseket.

KERDES: Mit mondhat Ön általában Romániának a nyugati országokkal való jövőbeni kapcsolatokról?

VALASZ: A jövőbeni kapcsolatok értékelése szempontjából vegyük kiindulási pontként a jelenlegi helyzetet. Ami a Román Népköztársaságot illeti, ennek szilárd külpolitikája a béke és a nemzetközi együttműködés politikája. Ezt a ténylet meg azok a nyugati körök is elismerik, amelyek velünk szemben a legkevésbé sem jószándékuak. Ez a tényeken, konkrét akciókon és intézkedéseken alapuló politika azt obozza, hogy sokoldalú kapcsolatokat hozzanak létre, minden országgal, tekintet nélkül azok társadalmi, politikai rendszerére. Mint ismeretes, országunk, amelyet megbonthatatlan testvéri kapcsolatok fűznek a többi szocialista országhoz, ugyanakkor őszinte barátságot és gyümölcsöző együttműködési kapcsolatokat tart fenn egész sor ázsiai és afrikai nem szocialista országgal és szíves viszonyban van számos európai és latinamerikai országgal.

A békés együttélés elveivel híven, a román kormány több ízben állást foglalt — és most is ezen az állásponton van —, a nyugati országokkal, köztük az Amerikai Egyesült Államokkal való sokoldalú együttműködési kapcsolatok létesítése mellett. Románia kapcsolatát egyes nyugati országokkal természetesen jobbakk is lehetnének. Mi akadályozza a tényleges jóviszony megthonosítását a különböző rendszerű országok között? Nyilvánvaló, hogy az ilyen kapcsolatok utáiban álló legtöbb akadály az USA bizonyos köreinek agresszív „erőpolitikája”, amelyet más nyugati országokban levő partnerek támogatnak. Lehet-e szó a bizalom létkörének megteremtéséről az államok közötti kapcsolatokban mindaddig, amíg egyes államok —

(Folytatás a 4-ik oldalán.)

A szovjet kormány javaslatai Berlin kérdésében

N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének sajtóértekezlete

(Folytatás az 1. oldalról)

ragaszkodnak az Európában és az egész világon kialakult abnormális viszonyok fenntartásához is. Jelenleg feszültek a nemzetközi kapcsolatok. Ragaszkodni a feszültség forrásának fenntartásához azt jelenti, hogy nem a nemzetközi feszültség felszámolása, hanem annak állandósítása felé irányítjuk a dolgokat. Egyébként e kapcsolatok bármilyen feszültsége tovább fokozódhatik, az pedig tekintetbe véve a fegyverzet jelenlegi fellettségi fokát, elég szomorú következményekkel járhat az emberiségre.

Ezért kell számolni a feszültséget létrehozó forrást, normális viszonyokat kell teremteni, hogy az emberek nyugodtan alhassanak és ne lebegjen fejük felett egy újabb háboru kitörésének veszélye, amelyben atom- és hidrogénfegyvert használnak fel. Ami pedig az abnormális helyzet fenntartásához ragaszkodó emberekkel, jogosan feltehető a kérdés, hogy vajon ezek az emberek normálisak-e?

W. BUIST, A REUTER HIRÜGY-NÖKSÉG TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Milyen biztosítékokat nyújt a szovjet kormány Nyugat-Berlin szabadvárosi jellege tekintetében? Megváltozna-e a szovjet kormány politikája Berlin kérdésében, ha Nyugat-Németország lemondana újrafelfegyverzési programjáról?

N. SZ. HRUSCSOV: A szovjet kormány nyilatkozatai, összes dokumentumainak teljes garanciát adnak ebben a tekintetben. Mindent meg fogunk tenni a szabadváros fenntartására és támogatására, a belligyelbe való benemavakozás biztosítására s annak érdekében, hogy a szabadváros lakosságának óhajja szerint fejlődhesek.

Ha a többi ország is elismerne ezt az elvet és hajlandó lenne aláírni egy közös dokumentumot, amelyet szükség esetén megerősítene az Egyesült Nemzetek Szervezetének határozata, — mi egyetértünk ezzel.

On azt kérdi, megváltozna-e a szovjet kormány politikája Berlin kérdésében, ha Nyugat-Németország lemondana fegyverkezési tervéről? Nem, a szovjet kormány politikája nem változna meg. Figyelembe kell venni azt, hogy a potsdami egyezmény értelmében Németországot nem szabad felfegyverezni. Ezért tehát, ha Nyugat-Németország lemondana fegyverkezési tervéről, ezt nem kellene úgy tekinteni, hogy engedelményt tett egy másik engedelményt. Ez két különböző és nem egyenértékű dolog. Ha Nyugat-Németország kijelentené, hogy nem fegyverkezni, de ugyanakkor érvényben maradna Berlin megszállási rendszere, a feszültség és konfliktusok forrása nem szűnne meg, hanem továbbra is létezne. Eppen ezért ezt a rendelkezést állapított meg kell süntetnünk. Igen ésszerű lenne, ha Nyugat-Németország nem fegyverkezne s még jobb lenne, ha a többi ország, amelyeknek fegyveres erői vannak Kelet- és Nyugat-Németországban, visszavonnák csapatait, mint ahogy azt ismételten mondtam. Berlin megszállási rendszerének megszüntetése és a szabadváros létrehozása Berlin nyugati részében elősegítene a csapatok Németországból való kivonása kérdésének megoldását, hozzájárulna továbbá a fegyverzés kérdésének rendezéséhez.

H. LEONHARDTNAK, AZ ADN (NDK) TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Ami az Ön véleménye szerint milyen lépések és intézkedések szükségesek ahhoz, hogy a Berlin helyzetben bekövetkező változások rendszerben és nehézségek nélkül menjenek végbe?

N. SZ. HRUSCSOV: Mi azt szeretnénk, hogy ezek az intézkedések nehézségek nélkül valósuljanak meg. A legésszerűbb az lenne, ha azok az országok, amelyekhez fordultunk, javaslataink vételét után azt válasszák, hogy örömmel fogadják ezeket a javaslatokat és — amennyiben erre szükség van — készek találkozni a megfelelő okmányok aláírására. Meggyőződésünk, hogy egy ilyen álláspont örömmel töltene el mindenkit, aki a világéke bétisztítása mellett szál szikra. Mi nem számítunk üdvözlöttekre, de szilárd meggyőződésünk, hogy javaslatainkat helyesen értékelik majd és úgy fogadják, mint a népek békéje és biztonságának érdekében megfelelő javaslatot.

Berlin kérdése tartós jellegű s mi éppen ezért hathónapos határidőt tűzünk ki arra, hogy ebben az időközben mindent alaposan és sokoldalúan meg lehessen gondolni, a probléma gyökeresen megoldódjék és megszűnjék a vészdelmes tüzfészek.

KULCSAR J., KISS K. ÉS SZABÓ I. — A MAGYAR TAVIRATI IRODA, A NEPSZABADÓS ÉS A MAGYAR RÁDIO TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

A szovjet kormány milyen intézkedéseket szándékszik tenni, ha a nyugati hatalmak nem értenek egyet Berlinnek, mint szabadvárosnak a státusával?

N. SZ. HRUSCSOV: Egyáltalán nem lenne kívánság, hogy azok a kormányok, amelyeket érint a kérdés s amelyekhez fordultak, ne fogadják el javaslatainkat. Ha azon-

ban mégis bekövetkezne ez a nem kívánatos dolog, bennünket ez nem fog feltartóztatni. A határidő teltével, véghezvisszük a dokumentumainkban foglalt javaslatainkat. Nem akorok hosszabb fejtegetésekbe bocsátkozni arról, hogy miért hoztunk ilyen határozatot, hiszen indokainkat elég részletesen kifejtettük a szovjet kormány dokumentumaiban.

B. NIELSEN-STOKEBY-NEK, A DPA HIRÜGYNÖKSÉG (NSZK) TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

A szovjet kormány milyen álláspontot helyezkedik, ha az USA kormánya nem fogadja el javaslatait Berlin szabadvárosi státusátumára vonatkozólag, ha csapatait nem hajlandók kivonni Berlinből s nem egyezik bele abba, hogy tárgyalásokat folytasson az NDK kormánnyal?

N. SZ. HRUSCSOV: Természetesen, sajnálom fogjuk, ha az USA nem fogadja el javaslatainkat. Ez azonban — mint már mondtam — nem gátolna meg bennünket javaslataink végrehajtásában. Nincs más klutunk. Amikor a nyugati hatalmak, nevezetesen az USA, Anglia és Franciaország megszegték a potsdami egyezmény legfőbb elvét Németország demilitarizálását illetően és megkérték a Német Szövetségi Köztársaság felfegyverzését, mi tiltakozunk ellene. Ezt azonban nem vették figyelembe s most Nyugat-Németországban tovább folyik a militarizmus újraszervezése. Ezért tehát, ha Nyugat-Berlinnek kapcsolatos javaslatainkat nem fogadják el, úgy kell eljárniuk, ahogyan a nyugati hatalmak jártak el, amikor figyelembe nem vették a Potsdamban vállalt kötelezettségeket és minden más kötelezettséget, amely a fasiszta Németország leverésének következményeiből fakadt.

S. RUSSELLNEK, A DAILY WORKER CÍMÜ ANGOL LAP TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Tekintettel arra, hogy a Nyugat-Berlinben szubverziós tevékenységet folytató különböző kém-szervezetek és rádióállomások sok embert foglalkoztatnak, a szovjet kormány mit szándékszik indítványozni annak biztosítására, hogy ezek az emberek ne váljanak munkanélkülivé? (Derülttség.)

N. SZ. HRUSCSOV: Ebben az esetben azt hiszem, nem ajánlatná nekünk más ezeknek az embereknek, mint hogy képezék át magukat (derülttség) vagyis hagyjanak fel a hasznodással és a kémkedéssel s társanak hozzá a népek számára hasznos munkához. De ha néhányan munka nélkül is maradnának, én nem szánokozom rajtuk. (Derülttség a teremben.)

M. TATU-NEK, A LE MONDE CÍMÜ FRANCIA LAP TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Elnök ur, Ön azt mondta, hogy Nyugat-Berlin a Német Demokratikus Köztársasághoz tartozik. Vajon azt jelenti-e ez, hogy a szovjet kormány véleménye szerint Nyugat-Berlinnek az a státusza csak ideiglenes lesz és hogy a következő szakaszban a szovjet kormány javaslatai fogja Nyugat-Berlin beolvastását a Német Demokratikus Köztársaságba?

N. SZ. HRUSCSOV: Megértettem az Ön kérdését és válaszok rá. Nem, nem tekintjük ezt nem ideiglenes elismerésnek, sem pedig ideiglenes áldozatnak a Német Demokratikus Köztársaság részéről. Mi úgy véljük, hogy Nyugat-Berlinnek, mint szabadvárosnak a helyzete mindaddig fenn fog maradni, amíg azt úgy kívánják Berlin szabadváros lakosai, ok maguk döntik majd el, milyen rendszerben óhajtanak élni.

H. SCHWEITZ, A D'E WELT CÍMÜ NYUGAT-NEMET LAP TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Ha Nyugat-Berlin szabadvárosi státusátumot kap, létesítenek-e egy korridor a városba való közlekedésre Nyugat-Németországtól, körülbelül ahhoz hasonlóan, mint amelyen Dánzig szabadváros korridorja volt?

N. SZ. HRUSCSOV: Ezek részletek, amelyekről nehéz most beszélnem. Azt hiszem azonban, hogy Berlin szabadvárosnak kötelező módon biztosítani kell a savartalan közlekedés lehetőségét mind keleti, mind nyugati irányban.

L. M. FRANKEL, A NEW YORK TIMES CÍMÜ AMERIKAI LAP TUDÓSÍTÓJÁNAK KÉRDÉSE:

Az USA kormánnyához intézett szovjet jegyzék rámutat arra, hogy ha a dokumentumban foglalt javaslataink nem lesznek elfogadhatók az USA számára, akkor a volt megszálló-hatalmaknak nem marad semmilyen tárgyalási alapjuk Berlin kérdésével kapcsolatban. Ugy kell-e értelmezni ezt a dologot, hogy ha az USA kormánya nem fog egyetérteni a szovjet dokumentumban foglalt konkrét javaslatainkkal, akkor a szovjet kormány nem lesz érdekelt Berlin kérdésére vonatkozó más javaslataink megvitatásában?

N. SZ. HRUSCSOV: Ez attól függ, hogy mivel nem fog egyetérteni az USA. Ha az USA a dokumentumunkban foglalt problémát egészen visszautasítja, akkor valóban nem marad semmilyen tárgyalási alap Berlin kérdésében. Ha szívesek lesz javaslataink pontosabb meghatározására és megvitatására, ez véleményem szerint teljes mértékben elfogadható.

N. SZ. HRUSCSOV: Ha a két német állam megegyezésre jut az egyesítés tekintetében, valószínű, hogy ezzel megoldódik a szabad város megszűntetésének problémája is, mivel Németország egyesítése és a német nép akaratát folytán Berlin valószínűleg az egységes német állam fővárosává válik.

T. LAMBERT, A NEW YORK HERALD TRIBUNE CÍMÜ AMERIKAI USÁG TUDÓSÍTÓJA:

A szovjet jegyzéket úgy kell-e tekinteni, mint a potsdami egyezmény felmondását?

N. SZ. HRUSCSOV: Dehát Önnek mi a véleménye? Alkalmazkák-e jelenleg a potsdami egyezményt? (Nevetés a teremben.)

T. LAMBERT: Egyesek szerint igen. (Élénkesség a teremben.)

N. SZ. HRUSCSOV: Az USA, Anglia és Franciaország kormányai durván megsértették a potsdami egyezményt, megüszitották végrehajtását és ugyanakkor mégis ragaszkodnak ennek az egyezménynek egy részéhez, hogy valamiképpen meghosszabbíthassák Berlin megszállását. A hitleri Németország elleni háború más részvevői úgy vélik, hogy a potsdami egyezmény több fő előírását megszegve a nyugati hatalmak elvesztették azt a jogot, hogy Berlinben maradhassanak. Mint ismeretes, ez a mi álláspontunk.

A továbbiakban N. Sz. Hruscsov a tudósítókhoz fordulva megkérdezte:

— Akarnak még valamit kérdezni? Nem? Remélem, sikerült kielégítő válaszokat adnom a sajtó jelenlevő képviselőinek. Szeretném, ha a szovjet kormány lépését Berlin kérdésében helyesen értelmeznék. Mint már említettem, ennek az akciónak az a célja, hogy felszámolja a feszültség egyik tüzfészket, hogy biztosítsa az enyhülést a világon, s hogy normális feltételeket teremtsen a békés együttélés és a békés verseny számára. Ime, ez olyan értékes terület, amely széles fejlődési távlatokat biztosít a népek javára kifejtett tevékenységnek. Ez a szovjet kormány célja a Berlin kérdésében tett javaslattal. Kérem önöket, támogassanak bennünket ebben a nemes munkában.

Ma elvartam Nixonnak, az USA alelnökének londoni beszédét. Lehet, hogy első ízben, de elmondhatom, hogy egyetérték beszédének befolyásával, amelyben a békés verseny kérdését veti fel. Ritka jelenség ez. Londoni beszédének végén, Nixon kijelentette: rá kell térnünk végre a gazdasági versenyre. A következőket mondotta: főcélunk ne a kommunizmus elpusztítása, hanem az legyen, hogy a bőség győzedelmeskedjen a szűkség felett, az egészség, a betegség felett, a szabadság pedig a szarnokság felett.

En üdvözlöm ezt a nyilatkozatot. Ha Nixon ur a jövőben is ilyen hangnemen beszélne, ha az USA, Anglia, Franciaország és Nyugat-Németország más állami értekezési körvételét példáját, mi ezt csak üdvözlölnék.

Lehetetlen nem észrevenni Nixon beszédének új hangvételét, beszédének befolyás részét ezáltal nem sugároz atomrobbantási termékeket, amelyek annyira veszélyeztetik a népeket. Mi a fegyverkezési hajszára ellen, egy új háború ellen foglalkunk állást. Mi a gazdasági verseny mellett vagyunk. Versenyzünk hát ezen a téren, nézzük, ki kit elő meg?

Nixon ur azt mondja: békés versenyt óhaj, hogy megálássuk, ki biztosít magasabb életszínvonalat a népeknek, ki terem jobb körülményeket neki ahhoz, hogy élvezhesse a kultúra jótéteményeit, ki biztosít több szabadságot a népeknek. Kés versenyezzünk „a szarnokság felszámolásához” szükséges legjobb feltételek megteremtésében. Nixon ur és én különböző nézeteket vallunk a szarnokságról: azt a szabadságot, hogy a gazdagok kizsákmányolhassák a szegényeket, mi szarnokságnak nevezünk; azokat az intézkedéseket viszont, amelyekkel mi a kizsákmányolók ellen fogantositunk, azt, hogy beittjuk a kizsákmányolót — ő nevezi szarnokságnak. Ezek különböző felfogások.

Noha bizonyos fogalmakat és kifejezéseket különbözőképpen értelmezzük, a lényeg az, hogy erőfeszítéseinket a békés verseny irányába összpontosítsunk.

Befejezéd N. Sz. Hruscsov azt mondotta az újságíróknak:

— Köszönöm a figyelmüket, a vizsontatásáral

A Vörös Lobogó szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2-4. szám. Telefon: Szerkesztőség: 30-87, 16-92, 35-69. Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Tip. I. O. I. L. Arad.